

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. D. Basilij contra diabol[u]m victoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

verum medicum S. Basilium Episcopum, ei que omnem rerum ge-
 starum ordinem recensuit. Is maritum iussit accersiri, qui cum
 lachrymis illi omnia confessus est, nec quidquam negauit. *Cui
 sanctus: Vis reuerti ad Deum? Et ille. Volo, sed non valeo, quia scri-
 pto abrenuntiaui Christo, & professionem feci diabolo. Hæc est causa,*
 ob quam multi de sua salute desperant, putant enim, se non posse
 amplius à diabolo recedere. Cur? an quia peccata illorum sunt
 nimis multa & magna? At longè maior est misericordia Dei, quia
 infinita; & fuit, qui diceret: *Miserere mei Deus, secundum magnam
 misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tua-
 rum.* De qua misericordia dixi satis, in priore exemplo. Super-
 est ergo altera causa dicentium, *Volo, sed non valeo.* At cur non
 vales? *quia scripto (vel facto) abrenuntiaui Christo, & professionem
 feci diabolo.* Quid igitur? vter est potentior? vides Fidei defectum?
 Si crederes Christum esse Deum, vtrique crederes esse diabolo po-
 tentiorem. Nam quis alterum fecit? Deus Angelum, an Ange-
 lus Deum? Si ergo Deum Angelus non fecit, sed ab eo factus est,
 potest ab eodem in totum destrui. Accedit, quòd & vim omnem
 à Deo acceperit, potest ergo eandem Deus vel auferre, vel religa-
 re. Quid quòd omnes diaboli angelos Michaël vicit, & in infer-
 num deiecit? An non *Raphaël Angelus apprehendit demonium, &
 reliquit illud in deserto superioris Egypti?* An non Ioannes vidit
*Angelum descendentem de calo, habentem clauem abyssi, & catenam
 magnam in manus sua. Et apprehendit draconem, serpentem anti-
 quum, qui est diabolus, & Satanas, & ligauit eum per annos mille: &
 misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum, ut non sedu-
 cat amplius gentes, donec consummentur mille anni.* Quid de Ange-
 lis dicam? de hominibus dicitur: *Signa autem eos, qui crediderint,
 hæc sequentur: In nomine meo demonia eycient, è corporibus & ani-
 mabus.* Quare etiam ad miserum hunc dixit: Ne desperaret; be-
 nignum esse Deum, & fortem, & omnipotentem, cui nulla om-
 nium bonorum quoque æquè à malorum Angelorum vires pos-
 sint comparari. Ita vbi miser credere pariterque sperare cœpit,
 pœnitentem crucis signo facto absoluit, & pœnitentiæ causa,
 per tres dies conclusit.

Nemo putet, peccatori confesso nihil esse laborandum, Ad-
 huc

DEVM, ANGE-
 LOS BONOS,
 IMMO ET BO-
 NOS HOMINES,
 DIABOLO ESSE
 LONGE PO-
 TENTIORES.

Psal. 50. 3.

Tob. 8. 3.

Apoc. 10. 1.

VIII.

B BASILII
CONTRA DIA-
BOLVM VICTORI-
AM

huc multæ radices, multæ malæ consuetudines resident in animo
pœnitentis. Quin & cacodæmon non statim penitus cohibetur,
sed permittitur tentare pœnitentem, vt constantia eius probetur.
Quare cùm, tertio die transacto in ieiunijs, D. Basilus ad inclu-
sum suum reuertetur, salute data, interrogauit: Quo modo
haberet? Cui ille: *Sancte Dei, non fero clamores demonum, terro-
res & lapidationes, tenentium in manu scripta mea, & dicentium:
Tu uenisti ad nos, non nos ad te.* Ad hæc Basilus. Pugna, fili, in-
quiebat, & in Deum crede, neque metue belluam istam: pande-
re rictus, non mordere; minitari, non ferire potest. Clamando
nihil nocebit; neque terrendo proficiet, si tu terrores illius con-
temnas. Lapidem ostendit, sed non permittitur proijcere eos.
Scripta tua nihili facias, quæ seriò pœnitens retractasti. Ita eum
verbis solatus, & pauillo cibo recreans, denuo signo crucis fa-
cto includit, suaque iussit crimina deplorare. Paucis elapsis diebus
rediit denuo, atque interrogauit, quo pacto iam viveret? Ille,
& Pater, aiebat, à longe iam audio minas eorum & clamores,
sed oculis eos non video amplius. Quoniam autem sciebat Basi-
lius, quanti res sit momenta ex unguibus inferni draconis euade-
re, data ei esca rursus hominem quadraginta dies includit, vt pœ-
nitentiam ageret. Quibus exactis reuersus est, & quasiuit, vt se
iam haberet? Cui ille: *Bene, sancte Dei. Vidi enim te hodie pu-
gnantem pro me, & uincentem diabolum.* Mox igitur vir sanctus con-
uocato in templum omni populo mandauit, vt pro misero illo,
ea nocte, preces ad Deum funderet. Postero die pœnitentem suum
manu apprehensum duxit in Ecclesiam. Sed non defuit tentator,
qui & ipse sibi ante hac deuotum caput apprehensum conabatur
è manibus Basilij eripere, idque adeò vehementer, vt in retrahen-
do misero, ipsum Basilium impelleret, eum quo etiam palàm dis-
putabat. Dicebat enim: In præiudicium meum hoc agis, Basili,
ego non ueni ad eum; ille ultro uenit ad me; ille ultro auxilium
à me postulauit; ille sua se mihi manu donauit; en chirographum
illius, quod ego ad iudicium fero. Audiebat hanc uocem popu-
lus, & exclamabat: *Kyrie eleison.* Basilus uero dicebat: *Benedi-
ctus Deus. Non desleket populus iste manum ab altitudine cali, donec
reddas chartulam manu scriptam.* Adhortatus ergo præsentem om-
nes,

Cap. VI. Magi conuersi exemplo diuina bonit. immensitas docetur. 88

nes, vt non desisterent ab oratione ad cælum mittenda, Basilius, non antè cessauit, quàm schediasma per aërem delatum ab omnibus videretur in manibus D. Basiliij deponi. S. Pater autem, postquam Deo gratias retulit, En, inquit, peccator, agnoscis has litteras? illo dicente, agnoscere se, nempe manu sua scriptas, chartam dirupit, maritumque suæ coniugi, adiecta rectè deinceps viuendi regula, tradidit, tota ciuitate Cæsarea gaudente, & potentissimam Dei clementiam prædicante.

Multa hinc possent trahi vtilia documenta, ac præsertim illud de charitate fraterna, qua vxor maritum, maritus vxorem, frater fratrem, soror sororem, aut socius quicumque vel amicus socium vel amicum obligatus est ad Deum adducere; dum eum adducit ad Sacerdotem, & confessionem, ac pœnitentiam. Sed ego illud solum hîc vrgeo pœnitentiæ motiuum, quod à potentia Dei sumitur. Ea enim non solum est tanta, vt nullus sit tam magnus rex, aut tyrannus, quem, si delinquat, plectere non possit; verùm etiam, vt nullus peccator tam sit desperatus, tam consceleratus, tam Phlegethonti propinquus, vt eum non possit eripere è manibus inimici. Quod, vt credamus, persuadet nobis facilè infinita eius potentia, ad faciendum quidquid voluerit, sine termino aut limite aliquo, siue numerum spectes, siue magnitudinem & perfectionem. Hinc nomen est illi, *Omnipotens*, cuius omnipotentia eò se extendit, vt facere possit res omnes, quas infinita sua sapientia videt esse possibles, seu in quibus non sit contradictio, si fiant; iuxta illud Ieremiæ: *Numquid mihi difficile erit omne verbum?* & Angeli: *Non erit impossibile apud Deum omne verbum.* Hinc consequens est 1. quòd Deus de nouo possit facere infinities plures res, quàm fecerit; quia totum, quod factum est, quasi nihil est si cum eo, quod facere potest, conferatur. Qua de causa ait Ecclesiasticus: *Multa abscondita sunt maiora his; pauca enim vidimus operum eius.* Etsi ergo mirabilis est Deus in ijs, quæ fecit, longè tamen mirabilior est in ijs, quæ faceere potest; nec vlla cogitatio potentiam eius potest assequi. 2. Quòd possit Deus facere quidquid voluerit in rebus, quas iam fecit, mutans illas & transmutans pro libitu suo. Quia teste sapiente, *ipse est omnipotens super omnia opera sua.* Sic fecit non tantùm vt sol curreret

IX.

POTENTIA
DEI QUANTA

Exod. 15. 30.

Ierem. 32. 27.

Luc. 1. 37.

Eccli. 42. 36.

S. Thom. 1. p.

q. 105. a. 6.

Eccli. 43. 30.

L

per.